

[Søren Olesen.]

svenske fiskere, at de kan lande i den nærmeste havn, uden at der lægges dem hindringer i vejen for at afsætte fisken.

Jeg bemærker endvidere, at Storbritannien, Norge og Italien har liberaliseret deres handel med fisk og fiskevarer, således at man — sådan må det vel forstås — frit kan indføre der. Vi har et stort marked i Italien, hvor der afsættes en del fisk, som ikke kan sælges herhjemme eller til andre lande, og det må være en fordel for os, at der fra italiensk side nu er givet fri; det må vel forudsætte, at man så også fra dansk side har givet eksporten fri til de lande, der selv har liberaliseret. Såvidt jeg kan se, bliver der altså kun få lande tilbage, som endnu har visse restriktioner, og det, jeg derfor gerne ville spørge den højtærede minister om, er, om ikke der var en mulighed for at begrænse reguleringen til disse få tilbageværende lande og give den øvrige eksport fri.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for slutningen til lovforslaget. Til det ærede medlem hr. Damsgaard vil jeg sige, at de lande, der har liberaliseret til 100 pct., har en anden stilling end Danmark, og derfor er vi nødt til at indtage en anden stilling end disse lande. Problemet er jo netop de handelsaftaler, som vi har, og som giver os en fordel med hensyn til eksporten, men samtidig også kræver af os, at handelsaftalen holdes, ikke alene med hensyn til kvantum, men også med hensyn til fiskearter og til bestemte leveringstider af året, og det vil man ikke kunne gennemføre, medmindre en lov som den, der her er på tale, er gældende. Jeg nærer ligesom en række af de ærede ordførere et almindeligt ønske om at kunne undvære denne lov; jeg har ikke noget ønske om at opretholde den længere, end det er i fiskerierhvervets og i Danmarks interesse, og vi vil prøve at gøre, hvad vi kan i den tid, der kommer, for at se, om der er en mulighed for at slippe af med loven. Jeg tror ikke som det ærede medlem hr. Søren Olesen, at der er noget beklageligt i at have denne lov, og den er i hvert fald ikke overflødig, idet den giver lejlighed til en eksport på adskillige millioner kroner, som vi ikke havde nogen sikkerhed for

ellers at kunne få. Må jeg iøvrigt sige til det ærede medlem, at loven har altid, og ikke mindst i de seneste år, været administreret ganske overordentlig lempeligt; vi har endog fra handelens side fået anerkendelse for, at vi har søgt at lægge det tilrette på den bedst mulige måde og med mest mulig hensyntagen til erhvervslivets interesser.

Med hensyn til det problem, det ærede medlem nævnte, landing af fisk fra de svenske kuttere, gør jeg opmærksom på, at dette er et forhold, der ordnes gennem en dansk-svensk handelsaftale, hvor også fiskerierhvervets repræsentanter er med og medvirkende til bestemmelse gennemførelse. Der er ikke, som det ærede medlem tror, blot tale om en transit. Fisken sælges under samme vilkår, som danske fiskere sælger deres fangst, og der gælder iøvrigt den samme ordning, når danske fiskere lander fisk i svenske havne; det sker under ganske de samme vilkår som for de svenske fiskere.

Jeg håber, at det må være ministeriet muligt at administrere denne lov kun med hensyntagen til vor interesse i at fastholde en eksport, som vi ellers ikke kunne fastholde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov nr. 79 af 19. marts 1930, jfr. lov nr. 91 af 31. marts 1936 og lov nr. 524 af 22. december 1947, om oprettelse af et fiskeriråd.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 681; fremsættelsen findes i tidenden sp. 618).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johs. E. Larsen: Med hensyn til forslaget om ophævelse af fiskerirådet skal jeg indskrænke mig til at sige; at dette organ, som har til opgave at følge fiskeriets udvikling og afsætningsmuligheder, igennem en del år

[Johs. E. Larsen.]

har haft en ikke ringe betydning for fiskerierhvervet. Efterhånden som fiskernes organisationer er blevet stærkere udbygget, har de ganske naturligt overtaget de fleste af de opgaver, som var grundlaget for fiskerirådets virksomhed. Den videre konsekvens af dette forhold er, at fiskerierhvervet i lighed med andre hovederhverv opretter sin egen erhvervsrepræsentation til at varetage hele erhvervets interesser.

Jeg kan derfor anbefale, at fiskerirådet ophæves i overensstemmelse med det foreliggende lovforslag.

Damsgaard: For nogle år siden, d. v. s. i 1930'erne, var det mit indtryk, at fiskerirådet havde en ikke helt ringe betydning. De tidligere fiskeridirektører F. V. Mortensen og Trolle Thomsen og nu sidst departementschef Dinesen har været formænd for dette fiskeriråd, og jeg tror, dette råd har gjort sin gavn og haft sin betydning for fiskerierhvervet tidligere, og så længe fiskerierhvervet ikke selv havde sit ministerium, var der naturligvis større brug for et sådant fiskeriråd. Efter at det nu har bestået i næsten 24 år, foreslår den højtærede minister loven om dette fiskeriråd ophævet. Jeg går ud fra, at alle fiskerierhvervets organisationer har givet tilslutning til denne handling. Jeg vil gerne, om den højtærede minister vil bekræfte dette her. Jeg ved ikke, om man skal forstå ophævelsen sådan, at fiskerirådet skal væk for at blive erstattet af det, den højtærede minister i sin fremsættelsestale kaldte et rent erhvervsråd. Om det så er bedre, kan man jo ikke vide på forhånd. Men vi skal iøvrigt heller ikke tage stilling til betimeligheden af et erhvervsråd for fiskerierhvervet, kun til, om det gamle fiskeriråd skal ophæves, og hvis ingen indenfor fiskerierhvervet har noget derimod og ministeren ønsker det, kan jeg også give tilslutning hertil. Jeg kan på venstres vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Baagø-Hansen: Forslaget om ophævelse af fiskerirådet kan vi fra vor side tiltræde. Fiskerirådet har i en årrække, navnlig i årene umiddelbart efter dannelsen, udført et stort og fortjenstfuldt arbejde, et arbejde, som i

høj grad har hjulpet med til udviklingen af fiskerierhvervet. Men efter at fiskerierhvervets organisationer nu har dannet en erhvervsrepræsentation til at varetage de fælles interesser, er der, som den højtærede minister har gjort rede for det, ikke længere brug for et organ som fiskerirådet, og mit parti erklærer sig villigt til at medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Steen: Jeg havde bestemt ikke ventet, at dette lovforslag skulle møde nogen modstand eller nogen vanskeligheder her i folketinget; det har da heller ikke været tilfældet for de ordføreres vedkommende, der hidtil har talt, og det skal heller ingen vanskeligheder møde fra min side. Men deri skal på ingen måde ligge, at fiskerirådet har været overflødig. Jeg har, så godt det har været mig muligt, fulgt disse forhold, og jeg vil meget gerne tilslutte mig ordene om, at fiskerirådet i en for erhvervet og eksporten overordentlig vanskelig periode har udført et anerkendelsesværdigt arbejde. Men det er jo en naturlig og rimelig udvikling, at man indenfor erhvervet nu indstiller sig på selv at varetage de opgaver og røgte de interesser, det her drejer sig om, og jeg kan derfor anbefale lovforslaget.

Lynnerup Nielsen: Også mit parti kan tilsige sin medvirken til ophævelsen af det fiskeriråd, der nu har en næsten 24-årig virksomhed bag sig. Jeg finder, at det er både en god og en heldig udvikling, at man er kommet så vidt, at fiskeriets egne organisationer i stadig højere grad tager sig af de spørgsmål, som drejer sig om erhvervets egne interesser, og det må derfor udfra mit synspunkt hilses med glæde, at organisationerne nu selv skal være rådgivende og vejledende for det fiskeriministerium, vi har.

Jeg kan som sagt tilsige mit partis medvirken til lovforslagets videre fremme.

Søren Olesen: Også jeg kan anbefale lovforslaget til vedtagelse. Da fiskerirådet i 1930 blev oprettet, skete det som en midlertidig foranstaltning, og det er glædeligt at se, at erhvervet selv efterhånden har kunnet overtage de funktioner, som er tillagt rådet. Jeg kan udtale ønsket om, at noget lignende må ske for andre erhvervsorganisationer, så

[Søren Olesen.]

også de kan overtage de funktioner, som vi fra vor side anser det for overflødigt at staten blander sig i.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for tilslutningen til det fremsatte lovforslag. Efter de fremførte bemærkninger finder jeg anledning til at sige, at også jeg gerne understreger den betydningsfulde og anerkendelsesværdige virksomhed, fiskerirådet i den lange årrække har udøvet, og som er anerkendt i bemærkningerne til lovforslaget. Det har i denne periode absolut ikke været et overflødigt arbejde; det har medvirket til at bringe udvikling og fart i meget af det, som i sin tid var i vanskeligheder.

Det ærede medlem hr. Damsgaard spurgte mig, om organisationerne havde givet tilslutning til rådets oprettelse. Lovforslaget er forberedt af min forgænger, men jeg ved, at dette spørgsmål flere gange har været til behandling i fiskerirådet, hvor samtlige erhvervsorganisationer indenfor fiskeriet er repræsenteret, og dér har man givet tanken tilslutning. Jeg tror også, at tiden nu er inde til, at en ny form for et fiskeriråd finder sin udformning, at denne udformning tilrettelægges og gennemføres af fiskerierhvervets organisationer, og at dette råd derefter søger samarbejde med ministeriet, på samme måde som det iøvrigt er tilfældet for en række andre erhverv her i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Tredie behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov om danske skibes forsikring mod krigsfare.

3) *Tredie behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov om forsikring af varer og fragt mod krigsfare til søs.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om rigsretten.

Mødet hævet kl. 14³⁵.

20. møde.

Onsdag den 11. november kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om forlængelse af lov om prisaftaler m. v. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer er omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Oluf Pedersen* til ministeren for offentlige arbejder.

Finder ministeren det uforeneligt med statsbanelovens § 41, sidste punktum, at yde erstatning for erlagt banderoleafgift af varer stjålet under forsendelse med statsbanerne?

Oluf Pedersen: Efter statsbaneloven af 1896 var statsbanerne fuldt erstatningspligtige for bortkomne varer, men ved forslaget til statsbanelov, der fremsattes den 24. maj 1946, blev denne erstatningspligt i § 41 begrænset til højst 25 kr. pr. kg af det manglende gods, når der ikke er tegnet interesse i godsets aflevering, eller der foreligger forsæt eller grov uagtsomhed fra jernbanens side. I bemærkningerne hedder det — jeg beder om tilladelse til et kort citat —: